

Uttanlanda

Kona Churchill í trongum skóm

Kona sir Winton Churchill, tí gamla stríðsmanni undir seinna heimsbardaga, er komin illa fyrri figgjarliga og hefur nýðst at selja á uppboði fleiri av málningum sir Wintsons. Hesin framúrskarandi politikari og statsmaður hevði í frittíð síni málningalist sum hobby, og hann varð hildin heilt hampuligur listamálarari. Flestu málningar hansara eru úr Suðurfrankaríki, har hann ofta helt summarmáfrí saman við konuni.

Á tí gitna Christias uppboði í

London vórðu um dagarnar fleiri av málningum Churchills seldir fyrri nógvan pening. Hægsta boð var 48.000 sterlingpund ella um 430.000 kr. í okkara peningi fyrri ein eldri málning, aðrir vórðu seldir fyrri ávikavist 26.000 og 12.000 sterlingpund.

Einkjan Lady Spencer (Clementine) Churchill ið nú er 91 ára gomul, hefur síðani maðurin doyði ikki havt jóladagar, dýrtíð og inflasjon hevur rakt hana eins og onnur eru vordin rakt, og statsetirlønin hon hevur fingið eftir mannin hevur verið ússalig. Síðani tað frættist at hon noyðdist at selja málningar mansins fyrri at kunna livað hevur verið streymur av tilbøðum frá privatum um at veita henni figgjarliga hjálp, men lady Churchill hevur ikki vilja tikið móti olmussu. Øll halda tað vera skammiligt, at bretska ríkið ikki skal veita einkjuni eftir tí mann-ið bjargaði bæði bretlandi og heiminum í 1940—45 so frætt í eftirløn at honkann liva samuliga.

Ein av seldu málningunum var málað í 1924 í Nice, meðan eitt var við motívi frá pávafritið-arhúsi í Avignon. Tað vóru søvn í London, ið keyptu.

Belgiarar á val 17. apríl

Málstriðið hevur av nýggjum tikið seg upp í Belgia, og forsætisráðharrin Leo Tindemans hevur gjørt av at skriva út val í úrtíð til tjóðartingið — tað verður hildið 17. apríl. Til tað heldur sitandi stjórn Tindemans fram. Hon varð skipað fyrri 2 1/2 ári síðani og hevur sitið óvanliga leingi eftir belgiskum meti.

Beinleiðis orsökini til stjórnarkreppuna hesaferð var at tveir wallonskir ráðharrar í samgongustjórnini ikki vildu samtykkja við politikki Tindemans, og vórðu teir tí beinleiðis frákoymdir. Hareftir tóku wallonarar seg burtur úr samgonguni við flamlendarar, og stjórnarkreppa gjørdist — tineað nýval.

Málstriðið hevur verið í Belgia, síðani hetta litla ríkið varð stovnað av fyrstan tíð. Stríðið er millum tey bæði fólkasløgini í landinum, wallonarar av franskari ætt og sum nýta fransk mál, og flamlendarar, ið eru nær skyldir við hollendarar, og sum krevja fullan líkarætt fyrri flamlendska mál teirra sum wallonar krevja fyrri tí franska. Hetta bróður- og málstrið hevur gjøgnum mong, mong ár verið til størsta skaða fyrri samvinnuna millum bæði fólkasløgini, og enn einaferð fer hetta stríð at seta

Tindeman

dám á valstriði komandi. Alment eru bæði mál javnlík, eins og finskt og svenskt í Finlandi, danskt og føroyskt í Føroyum o.s.fr. har fleiri mál eru javnbjóðis í almennum viðurskiftum. Men í Belgia eru teir ongtíð komnir til sættis. Ein uttanvelt-aður tíðindamaður í Bruxelles — Brussel — sigur, at tað er rúkandi galið, at belgiarar enn einaferð skulu fara á val við málstriðinum sum høvuðsmálið, tá ið bæði búskaparlig og sosialmál eru langt meiri átroðkandi at loysa hjá landinum í hesi álvarsligu krepputíð.

Í Belgia sum aðrastaðir, har fleiri fólk búgva saman, hevur málstrið fyrri álvara forðað fram-burði og samanhaldi — og tað hevur givið av at býta.

Pólsk biddaragongd til EF

Afraná at Sovjet og kommunistisku eystanlandini umsiður hava nýðst at viðurkenna felagsmarknaðan EF sum ein veruleika, ið ikki kemst uttan um, royna eystanland nú at fáa sum mest burtur úr á fiskiveiðiekinum innan EF-hav.

Pólland hevur nýðst at fara rættiliga biddaragongd til Brux-

elles at tryggja sær veiðurætti, indí, og pólski ráðharrin fyrri uttanríkishandil, Jerszy Olsz-ewki, sigur, at land hansara er sera illa fyrri í lötuni, hvat í mati viðvíkur. Polakkar hava býrað, at fiskimenn landsins gjølla fylgja alheimsavtalam um fiskiskap, og at teir einans fiska til matna og einki gera burtur úr

fiski til idnað. Teir biða EF veita sær best møgularig sémðir, tí at matvørustoðan í Pólandi er so hættislig. Vit hava bygt upp ein nútíðar fiskiídnað og hava ikki ráð at lata hann fara fyrri skeytir, siga polakkar, ið so inniliga biðja EF um loyvi at veiða innan nýggja EF-fiskimarkið í Norðsjónum.

Ikki-roykjari eftir trimum vikum

Millum 70 og 80 prosent av øllum »roykjara-sjúklingum« vinna aftur heilsuna fullkomuliga í kurstaðnum Bad Neuheim í Hessen, sigur týska tíðindastovan TTc. Har vilja teir komandi ár hava eitt 18 vikur

sjúklina-skeið at fáa fólk at halda uppat at roykja. Hetta verður framt við bólkaterapi og autogen-venjing. Men tað ið mest av øllum umræður er, at fólk sjálvi hava viljan til at leggja av, siga teir í Bad

Neuheim. Kostnaðurin fyrri viðgerð og uppihaldi við fullum kosti, læknakanning og kurav-gjald er 1200 D-Markar, stívliga 2.400 kr. í okkara peningi.

Flótandi gistingarhús

Fram við St. Pauli Landungsbrücke í Hamburg — viðgutin havnabryggja í hesum stóra sjóhandilsbýi — liggur skipið »Wappen von Hamburg« allan vetur. Um summarið er tað í reglugitari sigling millum Hamburg og oynda Helgoland við túsdatali av týskum og út-lendskum ferðafólki, ið vilja

sleppa at vitja hesi náttúruvokru oyggj í Norðsjónum stutt frá týska meginlandinum.

Nú ber til at gista umboð á Wappen von Hamburg vetrarmánaðarnar, har eru 62 koyggjur í stórum kømrum, fleiri restaurasjónir og barir, disko-tek og dansihøli. Prisirnir eru úr 89 niður í 38 markar fyrri náttina.

Nýtt torn í Berlin

Stórbýurin Berlin hevur fingið eitt nýtt risatorn, Steglitzer Turm á einum at høvuðsgøtunum. Triggjar teir ovastu hæddirnar hýsa fleiri restaurasjónshøli, og á hvørjum borði verður ókeypis borðreitt við tveimum Berliner-matskivum: Ein krukka við svinaféitt og einari kurv við breyði. Teir nevndu hetta Schuster-Jugend — skómakaraunglingar.

Grovir apoteksprísir

Harra blaðstjóri.

At dýrt er at liva hjá vanligum fólki í dag, munnu flest øll langsiðani hava asannað. Men sera hugstoytt er at fólk, ið eru sjúk og hava medisín fyrri neyðini, skulu noyðast at gjalda teir grovu prísir, ið apotekið í Føroyum krevja fyrri neyðsynjarmedisín. Ið hvussu er er hetta veruleiki í Havn.

Høvdu vit ikki sjúkakassarnar at taka um endan í flestum fòrum, hevði ikki verið livandi, men sjúkakassin tekur ikki altíð um endan, minni enn so. Tað eru fleiri sleg av medisíni uppá resept, ið keyparin sjálvur noyðist at gjalda fult. Og tá er ikki gamansleikur at vera »føroyingur í Føroyum«. Í mongum fòrum

eru prísirnir, apotekið tekur, so grovir — ein freisstast næstan at tosa um okurs-prísir — og tað er ófatiligt, at einki alment eftirlit er.

Mær vitandi við apotekið, tá ið tað varð yvirtikið sum føroyskt sermál, ein almennur stovnur, og landsapotekarin alment løntur. Fari og skeivur, gerið so væl at rættleiða. Um so er, og vit ikki eru undir donsku apotekara-skipanini og skulu gjalda fyrri medisín eftir teimum takstum, ið ráða niðri — og soleiðis, skilji eg tað — tá mátti hitt almenna í Føroyum, lögting ella landsstýrið, verið rætta

»forum« fyrri at áseta medisínprísir. Sum nú er farið fram, er púra skilaleyst. Fær landsapotekarin og starvsfólkið á apotekunum annars fasta løn, hví ið harrans navni skulu so medisínprísirnir fara út um alt mark? Tað kann jú ikki vera fyrri at livga hesum starvsfólki.

Hetta skal vera ein áheitan til almennt myndugleikarnar um at taka sær av hesum álvarsmáli at gera eina gjølla kanning av, hvat ið er rimuligt og hvat ið er órimuligt, tá medisínprísir verða ásettir. Soleið sum mannaðondin er nú, burtur úr vón og viti, kann ikki forsvarast.

Jógvan Sámal

